

Nr. van het arrest
Nr. 26 Corr. Folio
Nr. 2005 CV 474 van het parket
Nr. van de griffie

ARREST

Het Hof van Beroep te Brussel, 15de kamer,
zitting houdend in strafzaken, wijst het volgende arrest :

In aanwezigheid van het Openbaar Ministerie de zaak van :

- 1) **DE GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR**, bevoegd voor het grondgebied van het Vlaams Gewest, met maatschappelijke zetel te 1120 Brussel, Koning Albert II-laan 20 bus 7,
- 2) **DE GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR**, bevoegd voor het grondgebied van de provincie met maatschappelijke zetel te

eisers tot herstel,
vertegenwoordigd door meester , advocaat aan de balie van

tegen:

- 1) , geboren te op , wonende te

beklaagde, verwezene,
vertegenwoordigd door meester , advocaat aan de balie van
, loco meester , advocaat aan de balie van

- 2) , wonende te

beklaagde, verwezene,
vertegenwoordigd door meester . loco meester
beiden advocaat aan de balie van

*****

Gelet op het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt van 22 december 1998.

Gelet op het arrest van het hof van beroep te Antwerpen van 13 april 2005.

Gelet op het arrest van het Hof van cassatie van 13 december 2005.

Gehoord het verslag van voorzitter

Gehoord de eiser tot herstel in zijn middelen van verdediging, zoals ter zitting ontwikkeld door meester

Gehoord de beklaagde in zijn middelen van verdediging, zoals ter zitting ontwikkeld door meester

Gehoord de beklaagde in haar middelen van verdediging, zoals ter zitting ontwikkeld door meester

Gelet op de conclusies en stukken van partijen.

Door het Hof van Cassatie werd bij arrest d.d. 13 december 2005 het arrest van het hof van beroep te Antwerpen d.d. 13 april 2005 vernietigd "in zoverre het besliste over de herstellvordering" zonder enige verdere beperking.

De rol van de verwijzingsrechter beperkt er zich niet toe de fout, die de oorzaak van de cassatie was, te herstellen.

Hij moet over de betwisting zelf opnieuw uitspraak doen, waarbij de partijen alle middelen kunnen aanvoeren die ze konden aanvoeren bij de rechter die de gecasseerde beslissing nam. De partijen worden immers door het cassatiearrest hersteld in de positie waarin ze zich voor die rechter bevonden. (Cass. 14 april 1987, Arr. Cass. 1986-87; Declercq R., *Beginnelsen van Strafrechtspleging*, Kluwer, editie 2007, p. 1534).

Met het feit dat het hof van beroep te Antwerpen geoordeeld heeft dat de herstellvordering, in zoverre geënt op de inbreuk van oprichting, niet bewezen is, dient het hof geen rekening te houden nu het hof daardoor niet gebonden is.

Het hof dient hier inzake te oordelen nopens de herstellvordering, zonder enige beperking.

Daarenboven kan het hof zich uitspreken over de ontvankelijkheid van de strafvordering, ook als de cassatie beperkt is tot de herstellvordering, voor zover de ontvankelijkheid van de burgerlijke vordering, inzake de herstellvordering, ervan afhangt.

Ten onrechte werpen de verwezenen de verjaring op van de herstellvordering.

Deze herstellvordering werd, samen met de ontvankelijke strafvordering, voor de strafrechter gebracht na dagvaarding voor de inleidingszitting d.d. 24 november 1998 van de correctionele rechtbank van Hasselt.

De herstellvordering werd, als accessorium van de strafvordering, gedragen door een ontvankelijke strafvordering op het ogenblik van het instellen ervan en werd wel degelijk tijdig ingesteld zodat het hof bevoegd blijft er uitspraak over te doen.

Wanneer de strafrechter, in acht genomen het accessoriumkarakter van de herstellvordering, bevoegd is om uitspraak te doen over de herstellvordering blijft deze bestaan zolang hij er geen uitspraak heeft over gedaan en dit conform art. 26 Vt. Sv.

Er is dan immers sprake van burgerlijke stuiting conform art. 2244 B.W. wat betekent dat de verjaringstermijn vanaf dat ogenblik niet meer loopt en de herstellvordering niet meer kan verjaren.

Ook over de eenheid van opzet tussen het oprichtingsmisdrijf en het instandhoudingsmisdrijf, teneinde de ontvankelijkheid van de herstellvordering te onderzoeken, oordeelt de verwijzingsrechter vrij.

Voor de ontvankelijkheid van de herstellvordering dient wel degelijk rekening gehouden te worden met de ontvankelijkheid van de strafvordering in zijn geheel (rekening houdend met de eenheid van opzet tussen het oprichtingsmisdrijf en het instandhoudingsmisdrijf) zoals ingesteld tegen de verwezenen en niet alleen de ontvankelijkheid van de strafvordering op grond van het oprichtingsmisdrijf zelf.

Het staat tevens vast dat door opheffing van de strafwet door de wetgever of door de vernietiging van een wet door het Grondwettelijk Hof op een ogenblik dat over het gepleegde misdrijf nog geen beslissing is genomen die niet meer vatbaar is voor hoger beroep of verzet, tot gevolg heeft dat de strafvordering verval.

Dit betekent dat de strafrechter voor wie de herstellvordering werd ingesteld op een misdrijf waarvoor de strafvordering vervallen is, bevoegd blijft om hierover uitspraak te doen, op voorwaarde dat de burgerlijke vordering werd ingesteld op het ogenblik waarop de feiten nog strafbaar waren, d.i. vóór het verval van de strafvordering.

(zie Cass. 20 januari 2004,

www.cass.be).

De huidige herstellvordering werd, samen met de ontvankelijke strafvordering, voor de strafrechter gebracht door dagvaarding en ingeleid op de zitting van 28 november 1998.

Terecht stellen de verwezenen dat de herstellvordering, niet meer gegrond kan worden verklaard op grond van een bij artikel 5.4.2 en 5.4.3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna VCRO) aan hen persoonlijk verleend tijdelijk woonrecht, minstens tot 31 december 2029.

Het kwestieuze gebouw voldoet aan de voorwaarden van een "weekendverblijf" en de eerste verwezene voldoet aan de voorwaarden van "permanente bewoners" zoals omschreven in de VCRO, hetgeen niet betwist werd door de gemachtigde stedenbouwkundige inspecteur.

Rekening houdend met dit tijdelijk woonrecht is de vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, die eruit bestaat de woning opnieuw als weekendverblijf in te richten zodat ze niet meer gebruikt kan worden als weekendwoning, niet gegrond.

De kosten na cassatie dienen dan ten laste van de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur gelegd te worden nu deze kosten van de burgerlijke rechtsvordering zijn, ook al werden partijen na de procedure voor het Hof van Cassatie gedagvaard door het Openbaar Ministerie, en kunnen niet ten laste van de Staat gelegd worden.

**OM DEZE REDENEN,
HET HOF,**

RECHTSPREKEND NA TEGENSPRAAK,

Gezien de wetsbepalingen in het bestreden vonnis aangehaald, alsook de artikelen :

- 24 van de wet van 15 juni 1935;
- 210 en 211 van het Wetboek van Strafvordering;

Rechtsprekend binnen de perken van de Cassatie:

Doet het vonnis van de correctionele rechtbank van Hasselt d.d. 22 december 1998 teniet;

Verklaart de herstellvordering niet gegrond;

Veroordeelt de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur in de kosten na cassatie begroot op 96,28 euro (dagvaardingskosten), alsook tot de rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 1.200 euro voor elk der verwezenen.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van 11 januari 2011, waar aanwezig waren :

raadsheer d.d. voorzitter,
raadsheer,
plaatsvervangend raadsheer,
advocaat-generaal,
~~advocaat~~